

[Justitsministeren.]

Beliggenhed, Vanskeligheden for Beboerne ved at komme i Forbindelse med Dommeren, endvidere den Omstændighed, at Øen altid tidligere har udgjort en Retskreds for sig, og forskelligt andet, gik jeg ind paa nærmere at undersøge, om man ikke kunde opnaa en Ordning, der afhjalp disse Ulemper og alligevel bevarede i hvert Fald den største Del af den Besparelse, der var indvundet i 1927. Som ærede Medlemmer vil se af Bemærkningerne til Lovforslaget, mener jeg, man kan gøre dette nu ved at oprette to Underdommerkredse, saaledes at Dommerembedet i Rudkøbing, naar Ærø bliver den samme Retskreds som tidligere, nedsættes til et 2den Grads Embede, og endvidere derved, at Dommerfuldmægtigstillingen paa Ærø nedlægges. Derved vil der ganske vist ikke kunne bespares 5 900 Kr. i Forhold til tidligere, men kun Forskellen mellem 5 900 Kr. og 2 400 Kr., som den nuværende Ordning vil kræve i Merudgift, men da disse 2 400 Kr. ikke kan siges at staa i Misforhold til, hvad det for Ærø vil betyde at have en selvstændig Dommerstilling, tror jeg, det er forsvarligt, til Trods for at ogsaa jeg mener, de mindre Retskredse i al Almindelighed bør nedlægges, at genoprette Ærø Retskreds; og under Hensyn til, at dette Synspunkt har vundet almindelig Tilslutning i det andet høje Ting, tillader jeg mig at anmode om, at Lovforslaget ogsaa her maa blive Genstand for en hurtig og velvillig Behandling.

Bjerring: Efter den højtærede Justitsministers Redegørelse for Forholdene kan jeg fatte mig ganske kort og anbefale, at man slutter sig til Lovforslaget, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa faa den samme lette Gang gennem det høje Folketing, som det har faaet gennem Landstinget. Samtidig vil jeg benytte Lejligheden til at takke den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat dette Lovforslag, som jeg ved har vakt megen Tilfredshed paa Ærø, hvor man har følt Ulemperne ved, at den selvstændige Retskreds blev nedlagt i 1927.

Duborg: Lovforslaget om Oprettelse af et Dommerembede paa Ærø kan vi fra Venstres Side tiltræde. Erfaringen har vist, at den Sammenlægning, der fandt Sted med Langeland, har medført saa store Ulemper for Befolkningen derovre — i det mindste har Befolkningen følt det paa en saadan Maade —, at det maa være fuldt berettiget at genoprette Dommerembedet, særlig i Betragtning af, at den Merudgift, der er forbundet dermed, er saa uvæsentlig. Man maa

i det hele taget ikke undervurdere Betydningen af en gammel Herredsinddeling. Denne Inddeling bunder dybt i Befolkningen, og man maa forstaa, at særlig paa et isoleret Omraade som Ærø har en saadan gammel Tradition en Styrke, som man maaske under mange Forhold vil kunne overse.

Vi maa ogsaa i denne Forbindelse huske paa, at Ærø indtil 1864 hørte til de sønderjyske Landomraader og var undergivet den særlige Ret, der gjaldt der. Ogsaa af den Grund vil man forstaa, at det let føles af Befolkningen derovre som en Forringelse af deres almindelige borgerlige Stilling, at de ikke længere udgør det selvstændige Herred, de fra Oldtiden har været. Jeg kan udtale, at jeg ved med Sikkerhed, at alle Kredse af Befolkningen paa Ærø med den mest ubetingede Tilfredshed imødeser Genoprettelsen af det gamle Herredsting i Ærøskøbing.

A. C. D. Petersen: Det foreliggende Lovforslag, der gaar ud paa at genoprette Retskredsen for Ærø, anser jeg for at være en Retfærdighedshandling over for Befolkningen derovre, og jeg kan ikke tilbageholde min Tilfredshed med, at lige saa enig, som man i 1927 fra alle Sider var om Nedlæggelsen af Dommerembedet, lige saa enig er man nu efter de indhøstede Erfaringer om at genoprette det. Det viser, at de Beregninger, man gjorde, og de Forventninger, man stillede til denne Nedlæggelse af Dommerembedet paa Ærø, ikke har holdt Stik, naar man skulde tage et rimeligt Hensyn til Befolkningen. Jeg hilser da med Tilfredshed, at man gør den begaaede Uret god igen, og jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat Lovforslaget.

Jeg kan dog ikke tilbageholde den Udtalelse — som for øvrigt ogsaa blev fremsat af mit Partis ærede Ordførerovre i Landstinget —, at det er beklageligt, at man ikke allerede paa det givne Tidspunkt, da man nedlagde Embedet, indsaa, at det Forhold ikke kunde holde. Saa kunde man have sparet at nedlægge Embedet og sparet Befolkningen for en hel Mængde Ulemper og Misfornøjelser. Maaske kan man sige, at Glæden over at faa det tilbage opvejer de Ubehageligheder, der har været i den mellemliggende Tid. Paa dette Tidspunkt skal jeg ikke opholde det høje Tings Tid med en indgaaende Begrundelse for Berettigelsen af Forslaget, Begrundelsen kan for saa vidt ogsaa være ligegyldig, naar man kan indse, at man har